

ИЗТОКЪ

Глав. редакторъ: П. Димитровъ

Ред.-стопанинъ: Г. Кебеджиевъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

РАБОТНИЦИТЪ И СЕЛЯНИТЪ

Българскиятъ работникъ селянинъ, отъ значение има политическа култура и за неговата политическа хавъзпитание, на които биха характеристика, е привързавидили работниците отъността му къмъ земята. По много западно-европейски тоя начинъ, българскиятъ държави. Българскиятъ селянинъ инстинктивно идва и приема идеята за любуието на социалистите отъ миналия вѣкъ, и ж и в ъ твърде интензивенъ организационенъ и просвѣтенъ животъ. Въ резултатъ-българскиятъ работникъ утвърди въ съзнанието си идеализма, привързаността къмъ идеите, които му се проповѣдваха.

Селянитъ, дълги години следъ Освобождението, бѣха една аморфна маса, тѣсто, отъ което всички партии и з п и ч а х а хлѣба ботничеството не се проси. Земледѣлското движение постигна значителни резултати въ процеса на обединяване на селячеството, чатъ идеалистичното поно, идеологично, тая маса литическо възпитание на си оставаше и все още е работниците, ние винаги ще эле ориентирана по политическите проблеми на епохата. Най-положителното качество на българскиятъ

Петъръ Димитровъ

Проданъ Таракчиевъ

ОВОЩАРСТВОТО КАТО ПОМИНЪКЪ ЗА СЛИВЕНЪ И ОКОЛИЯТА МУ

Овощарството обхваща въ себе си едно значително число видове дървета и храсти, чийто плодове сж една истинска благодать за човѣчеството. И въпрѣки, че навсѣкжде у насъ — въ България, ние можемъ да намѣримъ подходящи почвени и климатически условия за единъ или другъ овощенъ видъ, общо взето, овощарството е слабо развито. Едва 0.5% отъ общата обработваема площъ е овощни градини.

Като изключимъ орѣхитъ и синитъ сливи (балкански), които, както въ миналото, така и днесъ, сж имали и иматъ най-голѣмо стопанско значение, отгледването на всички останали овощни видове е било поставено на чисто любителски начала. Добиванитъ плодове сж служили главно за задоволяване домашнитъ нужди на производителитъ, или най-много на ограниченитъ мѣстни консумативни центрове.

Градътъ Сливенъ, (а сжщо и околността му) въпрѣки, че има всички и почвени и климатически условия да се развие едно промишлено овощарство, е изостаналъ въ сравнение съ Плѣвенъ и Кюстендилъ много назадъ. Може да се каже, че овощарството едва сега се заражда. Като база за едно истинско овощарство, безспорно, може да послужи любителската дворишна градина. Тя ще послужи и за приучване стопанитъ къмъ този отраслъ отъ народното стопанство, а сжщо ще подпомогне пълното проучане, кои сортове ще отиватъ най-добре въ разнигъ мѣста, необходима предпоставка за едно промишлено овощарство.

Такова може да се развие въ следнитъ общински земи отъ Сливенска околия: 1) въ балканската — а именно въ селата съставляващи Бѣленската община може да се достигне площъ 800 декара; 2) въ полската частъ на околията, а именно, селата находящи се въ Тунджанската долина, съставляващи общинитъ: Гавраиловска, Самуиловска, Крушарска, Михайловска и отчасти Джиновска.

Въ горнитъ общини могатъ да се достигнатъ следнитъ площи: Гавраиловска — 200 дек.; Самуиловска — 400 дек.; Крушарска — 800 дек.; Михайловска — 500 дек. и Джиновска — 100 д. или всичко въ околията 2800 дек. промишлени овощни градини съ годишно производство 2,900,000 кгр. плодове.

Какви видове овощни дървета трѣбва да се засаждатъ въ бждеще — е единъ въпросъ, който много добре трѣбва да се обмисли. Не може да има две мнения, че трѣбва преди всичко засажданията (новитъ) да се пригодятъ къмъ нуждитъ на външния пазаръ. Въ Сливенъ, а сжщо и околията му, до колкото ми е известно, до сега всички усилия на овоща-

(Следва на 2 стр.)

Въ наши дни, когато съседитъ ни сж въоржени до зъби, когато цѣлиятъ свѣтъ трѣскаво се готви за война, ние — българитъ — имаме единъ върховенъ дългъ: да забравимъ всички лични и партийни смѣтки, да се вдѣхновимъ отъ идеалитъ, отъ себеотрицанието на дейцитъ отъ Възраждането и да заработимъ съ жаръ за единението на народа и пребждване на държавата ни.

Архитектъ Д. Кавалджиевъ

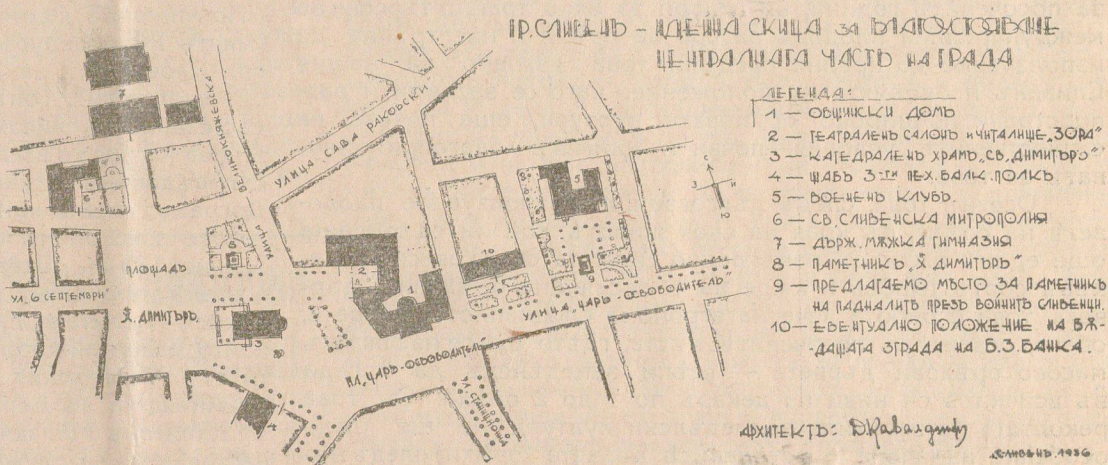
ГРАДОУСТРОЙСТВЕНИ ПРОБЛЕМИ

Планътъ на гр. Сливенъ има много недостатъци. Сравнително добъръ въ областта на пазарището, почти навсѣкжде въ другитъ си части, той изразява разпокъсана, неоформена и осакатена идея, която отдавна чака своето ревизиране и подобрене.

Липсата на добре подчертани главни улични артерии — връзки отъ покрайнинитъ къмъ общественитъ центъръ на града, липсата на опростена, добре сплотена и ясна второстепенна улична мрежа, не добри по-голѣмина, форма и положение площади, квартални паркове, мѣста за обществени сгради и пр., удачно закрѣпяване покрайнинитъ и точно опредѣлени посоки за разширение и пр. — спжватъ десетки години вече разумното и правилно устрояване на града.

Тѣзи недѣли на градския планъ, подсилени отъ честитъ вмшательства на частни интереси, партизански заграбания на общински мѣста, произволни застроявания вънъ отъ чертитъ на града, липсата на сериозна работа отъ страна на общинската техническа власт — рискуватъ да компрометиратъ завинаги и непоправимо градското благоустройство.

Всичко това налага бърза и поносима ревизия на градоустройствения планъ и правилникъ, нѣщо което ще поправи много неправди, спести много срдѣства на общината и гражданитъ и ще канализира за дълги години непредъ пжтя, по който трѣбва да се върви, ако наистина искаме роднитъ градъ да преуспѣва и си осигури едно по-добро бждеще. До тогага въ важни моменти, трѣбва да се работи много внимателно, да се проучва всестранно и цѣлостно, за да не се повтарятъ грѣшкитъ на миналото и трупатъ все повече и повече непоправими щети.

Предложената по-горе скица, представлява централната частъ на града и цели да даде едно идейно упжтване, въ връзка съ решенията на общинския съветъ да пристѣпимъ, въ най-скоро време, къмъ разширение на улица Царъ Освободител, въ частта отъ Общинскиятъ домъ до пазарището, отчуждаване частнитъ имоти предъ Военния клубъ и тѣзи намиращи се между общината и площадъ „х. Димитъръ“, поради предстоящото павиране на шосето Сливенъ — Нова Загора.

Тѣзи три задачи, заставятъ лошо сложената и устроена досега централна частъ на града, да претърпи едно подобрене, което да поправи отчасти недѣлитъ. Така, споредъ нашето мнение, катедралниятъ храмъ „Св. Димитъръ“, въ сегашнитъ си видъ, преустроенъ или наново застроенъ, трѣбва да бжде освободенъ отъ околнитъ църковни и др. постройки и оставенъ свободенъ, всрѣдъ площада х. Димитъръ. Това ще постави градската катедрала въ нормално положение, да бжде всрѣдъ централниятъ площадъ и ще допринесе за доброто разширение на площадъ Царъ Освободител и необходимата му по-добра връзка съ площада х. Димитъръ. Независимо отъ това, важнитъ обществени постройки: театралниятъ салонъ и читалище „Зора“ и щабътъ на 3 пех. балк. полкъ, ще добиятъ по-добро положение.

Отчуждаването на частнитъ имоти предъ Военния клубъ, ще изправи минала голѣма грѣшка и ще даде на този важенъ общественъ обектъ, необходимата му непосредствена връзка съ главната улица „Царъ Освободител“. Това отчуждаване ще направи възможно реализирането на хубавата идея, да се постави предъ Военния клубъ, бждащиятъ паметникъ за падналитъ презъ войнитъ сливенци. Обаче, за да може всичко това да добие единъ солиденъ и правиленъ градоустройственъ изразъ, абсолютно необходимо е, въпросътъ съ постройката на сграда за Бѣлг. Земл. Кооп. Банка, до Стария-брѣстъ, да стане по начинъ, който да държи добра смѣтка за прѣката връзка и изгледъ между площадъ Царъ Освободител, Военния клубъ и бждащитъ паметникъ предъ него. Общинската управа трѣбва да направи възможно, мѣстото на Банката да бжде отчуждено за обществена полза и съединоно съ това на Стария-брѣстъ за площадъ-градинка или, което е по-леко и по-добро градоустройствено, да се убеди Банката да отдрѣпне строежа на сградата на десетина метра назадъ, за да се образува необходимиятъ отдушникъ за паметника, като срещу това, Банката бжде компенсирана съ остатъка отъ общинското мѣсто (Стария брѣстъ). По този начинъ, както е показано въ скицата, се получава едно сравнително добро и приемливо градоустройствено разрешение, като отдрѣпната назадъ сграда на Банката, независимо че дава удобенъ дългъ юженъ фронтъ и добра връзка на три улици, но ще запълни много добре и задната частъ на това мѣсто.

Моментътъ за доброто благоустрояване на централната градска частъ е настѣпилъ. Общинската управа трѣбва да направи и наложи правилното му устрояване, безъ обичайнитъ компромиси и лутанице.

Днесъ всички признаватъ, че България е единъ важенъ и значителенъ факторъ за балканското равновесие. Но за да може да разполага българския народъ съ всичката си тежестъ, необходимо е да му се повърнатъ условията за животъ и развитие България се възражда бавно, чрезъ упоритъ трудъ и схвърхчовѣшки усилия. Великолепни сж духовнитъ качества на българския народъ, чийто хилядолѣтна история на славни борби го прави достоенъ да заема свободно и съ право своето мѣсто подъ слънцето.

(Изъ в. „Свѣтогласъ“, органъ на д-вото на чуждестраннитъ публицисти и писатели въ България).

